

som skal sættes paa, er et Renæssance-spir. Naar en Mand, som er saa usagkyndig, henvender sig til Tinget med en saa sagkyndig Udlægning, maa vi andre, som heller ikke ere sagkyndige, ogsaa have Lov til at komme med et Par beskedne saglige Bemærkninger. Kirken er i romersk Stil, og Spiret, der paataenkes, er et Renæssancespir i den ældre klassiske Stil, og det staar rigtig godt til Kirken; men jeg tror, at denne Udtalelse om, at det skulde være et Barokspir, som sættes paa en græsk Kirke, noget har øget Modstanden mod Spiret. Jeg tror ogsaa, at enhver, som ikke møder med særlig forudfattede Meninger om Stil, naar de se paa den Model af Frue Kirke med Spiret, som er udstillet her, ikke har nogen Følelse af, at Spiret staar i nogen grel Modsætning til Kirkens Arkitektur. Det er vistnok blevet noget af en Modesag: at udtale sig mod Spiret. Da Tanken kom frem, blev den greben med Begejstring, først og fremmest af Hovedstadens Presse og dens Befolkning, dens brede Lag. Der er senere kommet andre Toner frem, og jeg tror, der har udviklet sig den Opfattelse, at Spiret skulde være noget, som den store Hob løber efter, hvorimod de virkelige kloge og forstaaende Folk skulde være mere klare over Skønheden ved de flade Tage og de enkle Linier. Jeg vil gøre opmærksom paa, at for Spiret stemmer Kirkens Patronat, Konsistorium, Kunstakademiets to Professorer i Arkitekturen, Hack Kampmann og Martin Nyrop, de 6 af Akademiets 8 Arkitektmedlemmer, de 4 kongelige Bygningsinspektører i København; og dertil slutter sig største Delen af den danske Arkitektstand.

Som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) talte om, findes der talrige Vidnesbyrd fra Datiden om, hvor højt Københavns Borgere elskede det store, stolte og skønne Spir, som fandtes paa den gamle Frue Kirke, og der findes ogsaa talrige Vidnesbyrd om, hvilken Sorg det var, da dette stolte Spir sank i Grus. Næst Tabet af Flaaden var der ingen Ulykke ved dette Felttog, der gjorde et saa stærkt Indtryk paa Befolkningen som, at Frue Spir faldt. Naar derfor ved det store Møde, som Brygger Jacobsen holdt i Koncertpalæet, Tilhørerne uforbeholdt og begejstret gav deres Tilslutning til Spiret, laa sikkert ikke deri, at man har Lyst til i Almindelighed at se et Spir, men deri laa, at Mindet om dette store, skønne Spir endnu lever hos Hovedstadens Befolkning, som det lever hos mange i vort

Land. Det er sikkert et Ønske hos Flertallet i Nationen at se Spiret rejst paa ny; man ødelægger ikke noget gammelt der-ved, man genopfører netop noget, som var. Føler man særlig Pietet overfor det Kors, som nu staar paa det flade Tag, kunde det f. Eks. anbringes paa Korgavlen, men Korset vil ogsaa paa ny rejse sig over det nye Spir.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for Flertallets Paastand paa Overgang til Dagsordenen; den udtrykker i noble og reserverede Vendinger en Afvisning af Lovforslaget, og Afvisningen motiveres ved en Henvisning til, hvad der siden Lovforslagets Fremsættelse er fremkommet fra Brygger Jacobsen og Sønner.

Schovelin: Jeg beklager meget, at der fra det ærede Udvalgs Side er givet Medlemmerne saa ringe Vejledning i denne Sag; naar man har gennemlæst Betænkningen, er man lige klog. Man plejer i saadanne Udvalg at lægge noget Materiale til Rette eller at hjælpe Tinget til bedre at kunne tage Standpunkt. Nu er ganske vist ogsaa Kampgnyet trængt igennem Murene, dette Udvalg har været fuldstændig som Kløften med de klirrende Vaaben. Jeg forstaar godt, at man til syvende og sidst har givet Sagen saaledes tilbage til Folketinget, at vi i Grunden have første Behandling fuldstændig om igen. Det har heller ikke kunnet undre os, at det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har gentaget sin Tale i forstærket Form og under Galleriets Bifald. Glansnummeret var vel egentlig Oplysningerne om Ny Carlsberg-Fondens Gæld. Nu maa jeg meget beklage, at disse Oplysninger først ere komne det ærede Medlem i Hænde, efter at Udvalgsarbejdet var afsluttet; for et Medlem, som er saa overordentlig ivrig for at kaste Lys over Sagen og trænge til Bunds i den, vilde det maaske have været naturligt at søge dem forinden. Men som Sagen nu foreligger, efter at det ærede Medlem har fremdraget disse Oplysninger her, forekommer det mig, at han kun kan gøre eet af to: enten maa han selv tillægge dem saa afgørende Betydning, at det rette Standpunkt maatte være at foreslaa Sagen standset og vist tilbage til Udvalget, for at dette endelig en Gang kunde begynde at arbejde paa Sagen og gøre det paa Grundlag af nye Oplysninger og nyt Materiale, eller ogsaa maa det ærede Medlem ikke selv tillægge den Omstændighed, at disse Oplysninger foreligger, afgørende Betydning. Jeg antager, det